

**Fiftieth Anniversary
of the Ukrainian Catholic Church
in Australia:**

Unity in Faith, Diversity in Rite

**50-ліття
Української Католицької Церкви
в Австралії:**

Єдність віри, різність обряду

This exhibition, "Unity in faith, Diversity in rite", celebrates the fiftieth anniversary of the Ukrainian Catholic Church in Australia. When the Second World War ended and Europe was full of refugees, some 18,000 Ukrainians found a home and a life in Australia.

These immigrants brought with them their own unique religious traditions, which were quite unlike those found in Australia in the late 1940's. The Ukrainian Byzantine liturgical style, with its rituals and singing, enriched the Australian multicultural way of life.

The Church was an important gathering place for the immigrants while they were building their homes and establishing themselves. On Sunday they would come to church and pray in their own language in a way that was familiar to them. After Liturgy they met and exchanged information on how to manage in a new country. The Church played a very important role in the life of the Ukrainian community in Australia.

In 1958 Father Ivan Prasko was made the first bishop of Ukrainian Catholics in Australia. He, together with the priests and sisters, served the parishioners who were entrusted to them. They saw the Ukrainian Catholic Church develop from a migrant Church to a Church whose parishioners are an integral part of the Australian way of life.

In 1968, with the blessing and assistance of Bishop Ivan Prasko and under the leadership of Father Zenon Chorkowyj, began the task of collecting artefacts. In 1975 the idea of creating a Ukrainian Arts and Crafts Museum began to take shape with 2,500 pieces and the election of a Museum Board. Every Wednesday since then the museum staff gather to photograph, catalogue and work on the collection. After the completion of the building of the parish centre, a permanent home was found for the museum in the Patriarch Joseph Hall. On 3 October 1979, the official opening of the museum took place, and thus began the most significant collection of Ukrainian arts and craft in Australia. It certainly holds the largest collection of Ukrainian-Byzantine religious exhibits.

Celebrating the past fifty years of the Ukrainian Catholic Church in Australia leads us to look forward to the next fifty years in the twenty first century, when we all anticipate a bright new future.

Ця виставка, під назвою "Єдність віри, своєрідність обряду", святкує 50-ліття Української Католицької Церкви в Австралії. Коли після Другої світової війни Європа була переповненою біженцями, якихось 18,000 українців знайшли собі нове життя в Австралії.

Ці емігранти привезли зі собою свої унікальні релігійні традиції, що були відмінні від тих, що знаходилися в Австралії під кінець 1940-их років. Українсько-візантійський літургійний стиль збагатив австралійський багатокультурний стиль життя.

Влаштовуючися та будуючи свої дома, вірні сходилися при Церкві. Щонеділі вони приходили молитися в мові, яка була їм зрозумілою. Після відправи вони стрічалися, щоб поділитися інформацією, зокрема як дати собі раду в новій країні. Церква була дуже важливою для української спільноти в Австралії.

В 1958 році отець Іван Прашко був назначений першим єпископом українців католиків в Австралії. Разом зі священниками та сестрами Василіянками, він служив довіреним йому парафіянам. Вони були свідками розвитку Української Католицької Церкви від Церкви емігрантів до Церкви, яка була складовою частиною австралійського життя.

За благословенням і допомогою Преосв. Владики Кир Івана Прашка та співпрацею о. Зенона Хоркавого від 1968 р. розпочалася діяльність збирання експонатів. В 1975 р. ідея творення Музею Українського Мистецтва стала здійснюватися з 2,500 експонатами та обрано дирекцію Музею. Кожної середи від самого початку музейні працівники фотографують, каталогують та працюють над експонатами. Після збудовання парафіяльного центру, Музей мав сталий осередок в залі Патріарха Йосифа. 3-го жовтня 1979 р. відбулося офіційне відкриття Музею українського мистецтва, де в даний час знаходиться найбільша збірка українського мистецтва в Австралії. Цей Музей також має найбільшу збірку українсько-візантійських релігійних експонатів.

Святування останніх 50-их років Української Католицької Церкви в Австралії спрямовує нашу увагу на слідуючі 50 років у 21-му столітті, де передбачаємо світлу майбутність.

LITURGICAL VESTMENTS

The colour of the vestments are tied to the liturgical significance of that service. White or gold are used for Sundays, feast days, and holy days. Green, signifying hope, is used for Pentecost. Blue for feasts of the Mother of God. Red on the feast day of a martyr and also on feasts commemorating the cross. Red or purple during the week days of the Great Lent and fasting periods.

Priestly Vestments

The **sticharion** is a long, full sleeved tunic that reaches the ankles and symbolises purity.

The **epitrachelion** is a long narrow band of vestment material that fits around the priest's neck at the centre, is joined at the neck by hooks and hangs down in front to the priest's knees. It is symbolic of priestly dignity and power and must be worn by the priest at all liturgical services.

The **zone** is a belt used to hold up the sticharion that represents wisdom and strength.

The **epimanika** are cuffs made of vestment material that are worn over the sleeves of the sticharion. They represent strength, patience and good will and are symbolic of the bonds where the hands of our Lord were bound.

The **phelonion** is a cape like outer vestment, long in back and short in front with an opening for the head to pass through. It symbolises strength, patience and good will.

The **nabedrenyk** is a diamond shaped piece of stiff brocade adorned with a cross and attached to the zone on the right side. It is a "spiritual sword" and is symbolic of the Word of God which is called "spiritual armor".

Episcopal Vestments

The **sakkos** is symbolic of Christ's coat and is worn over the sticharion.

The **omophorion** is the bishop's stole. It is very broad and hangs down in front and behind the sakkos. It signifies the bishop's authority and is worn by all Eastern bishops.

The **pectoral cross** is worn over the omophorion. It may also be worn by priests as a sign of special honour.

The **engolpia** (medallions) are worn over the breast of a bishop. These medallions have small icons of our Lord and the Theotokos (the Mother of God).

ЛІТУРГІЧНІ РИЗИ

Колір риз залежить від значіння літургичних відправ і часу коли вони служаться. Білі або золоті ризи вживаються в неділю, свята та празники. Зелені символізують надію і вживаються на Зелені Свята. Сині, блакитні ризи на відправи в честь Пресвятої Богородиці. Червоні в свята великих мучеників, а також в Хрестопоклонні дні та похоронах. Багрянні або діюлетові ризи вживають впродовж Великого Посту і постний період.

Священнічі ризи

Стихар символізує чистоту.

Епітрахіль символізує священничу владу.

Нарукавники - це символічні кайдани, які представляють кайдани Ісуса Христа.

Фелон символізує силу, терпеливість і добрий намір.

Набедреник - це духовний меч.

Єпископські ризи

Сакос символізує плащ Ісуса Христа.

Омофор - це єпископський епітрахіль і є символом єпископської влади.

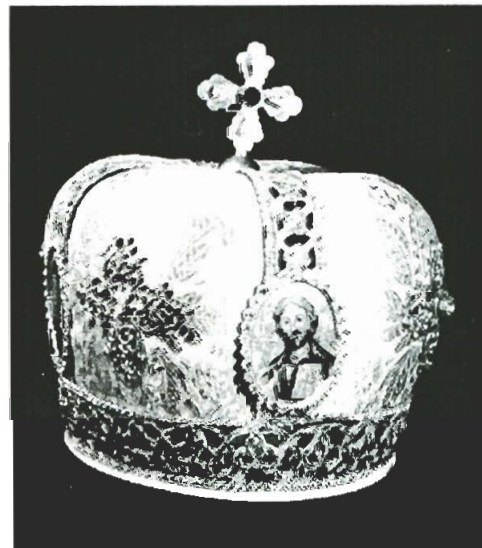
Панагія - медаль із іконою Ісуса Христа або Богородиці, яку єпископ носить на ший поверх омофору.

Мітра - є символом влади для єпископа або архимандрита.

Жезл - знамено пастирської влади.

Мантия - плащ із різною символікою, яку єпископ носить під час певних відправ.

Камелавка - кругла шапка, зверху прикрита вельбоном.

Episcopal mitre.

Photo by Michael Hanytsky.

Cathedral of Ss. Peter and Paul, North Melbourne. Photo by Bishop Peter Stasiuk.

Photo previous page (top): Blessing of water. Adelaide. 18 January 1988.

THE CHURCH

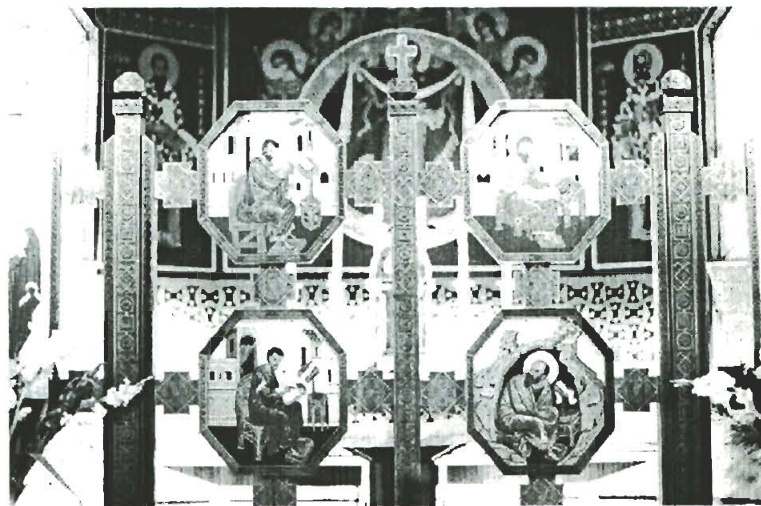
The church interior is divided into three sections: the vestibule (or narthex), the nave, and the sanctuary.

The **vestibule** is the area of the church that is entered from the outside. During the first centuries of Christianity, this area was assigned to the catechumens, before they were baptised.

The **nave** is the main body of the church where the people gather for worship.

The **sanctuary** is the most important division of the church where the Holy Table (altar) is located. The Sanctuary is usually situated on a platform. Heaven (represented by the sanctuary) and earth (represented by the nave) are brought together by Jesus Christ. The **iconostas**, or icon screen, joins the sanctuary to the body of the church.

The **iconostas** consists of one or more rows of icons. **Icons** are a representation of a saint that are used to help the faithful focus on prayer and on the key elements of faith. At the centre of the first row are the **Royal Doors** on which are found the icon of the Annunciation and the icons of the four Evangelists. Only a bishop, priest, or a deacon accompanied by a priest is allowed to pass through these doors. It is through the Royal Doors that heaven joins earth. There are two additional doors on either side of the royal doors called the **Deacon's Doors**. These are used by the deacons and others who assist with the services. On the Deacon's Doors, one finds either the icon of an angel who serves in heaven, or of a deacon who served at the Divine Liturgy.

ЦЕРКВА

В середині церкви є три частини: притвор, нава і святилище.

Коли заходиться до церкви з надвору через головні двері, то в першу чергу опинимося в **притворі**. В перших століттях християнства, в цьому місті стояли оглашенні, перед тим, що були охрещенні.

Нава, або храм вірних - це найбільша частина церкви, де вірні збираються до молитви.

Святилище - це найважливіша частина церкви, бо тут знаходиться Престіл. Ціле Святилище є на підвищенню і символізує Небо, а Нава символізує землю, і обоє злучені разом через Ісуса Христа, якого представляє іконостас. **Іконостас**, містить кілька рядів ікон. **Ікона** - це представлення святого і допомагає нам тримати увагу на молитві і на основних елементах віри. У центрі іконостасу знаходимо **Царські двері**, на яких є ікона Благовіщення та чотирьох Євангелістів. Лиш Єпископ, священник або

диякон, разом зі священником можуть увійти через ці Двері. Це ніби перехід з Неба на Землю. З обох сторін Царських Дверей є двос додаткових дверей, які називаються дияконські. Через них

заходять диякони й асисті під час Святої Літургії. На **Дияконських дверях** знаходяться ікони ангелів, які служать в небі, або диякони які служать на землі.

Iconostas of Our Lady of Protection church, Geelong. Photo by Anna Kaminskyj.

Cover: Four panel icon. Transcarpathian region. 1848.

The sanctuary is the most sacred part of the Church. It contains the **Holy Table** (altar) at its centre, the **proskomedynyk** (prothesis or table of preparation) on the left and the **diakonikon** (the vesting table) on the right.

The Holy Table is the most important furnishing in the church. It represents the throne of God. It is square and made out of wood. The Holy Table is situated in the centre of the sanctuary so that processions can be made around it during liturgical services. The holy altar is consecrated by the bishop who places relics of the saints within it and anoints it with holy chrism.

To the left of the altar is the **proskomedynyk**. On it, the Holy Gifts are prepared for consecration during the Divine Liturgy. On it are also found a cross, two candles, the **prosfora** (altar bread), and various sacred vessels and implements.

The **diakonikon** (the vesting table) is to the right of the Holy Table where the deacon vests himself and where the sacred books are kept.

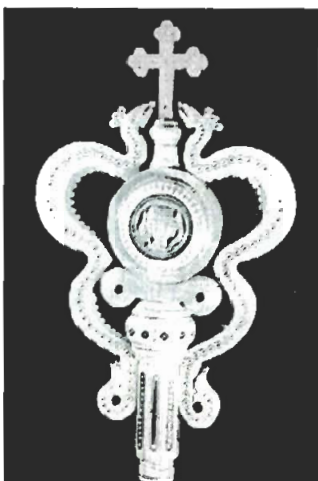
ICONS

An icon is a prayer in form and colour. The icon is not painted, but rather, written. It usually represents either a holy person or a religious event.

The iconographer spends time fasting and praying about the theme of the icon he is about to write. He then writes his prayer using paint and art as a medium, rather than words. This is a form of prayer that is very important in Ukrainian Byzantine spirituality.

When we enter a church and are surrounded by icons, we are not just surrounded by holy pictures, but by prayers that constantly give praise to God and help us to pray.

This exhibition features many different icons, from the 16-19 centuries. Some are more elaborate, whilst others are relatively simple. Nevertheless, all give honour and glory to God.

Episcopal staff.

Photo by

Michael Hanytsky.

Святилище є найсвятіша частина церкви. Тут знаходиться **Престіл**, із лівої сторони **Проскомидійник** і **Дияконикон** із правої сторони. Престіл є найважливішою річчю у церкві, який представляє Божий Трон. Він зроблений з дерева і поставлений у середині Святилища, щоб моглося його обходити під час відправ. Єпископ посвячує Престіл і вкладає там моші та освячене миро.

Проскомидійник знаходиться з ліва від Престолу. Тут Святі Дари приготуються і приносяться для освячення під час Святої Літургії. Тут знаходиться хрест, дві свічки, просфора та різні речі, конечні для відправи. **Дияконикон** є з правої сторони Престолу і це є місце, де диякон облачається і де тримаються святі книжки.

Wooden cyborium. 18 century.

Photo by Michael Hanytsky.

ІКОНИ

Ікона - це молитва у формі і у кольорі. Ікона не малюється, а пишеться. Переважно вона представляє святого, або подію. Іконописець перед тим, що пише ікону, постить і молиться на тему ікони, яку він буде писати. Він тоді пише, своєю молитву, уживаючи фарбу і мистецтво, радше чим слова. Українсько-Візантійська духовність підкреслює форму молитви. Коли входимо до церкви, ми оточені іконами, вони не є лиш святі малюнки, але молитви, які постійно дають Богові славу.

Ця виставка включає багато різних ікон із 16-19 століття. Деякі більше, а деякі менше орнументальні, але всі дають Богові Славу.

The **mitre** (crown) serves as an emblem of power bestowed upon a minister of the Church. The crown is embroidered, bears small icons upon it, and is surrounded by a cross.

The **dikerion** and **trikerion** are double and triple branched candlesticks that represent the dual nature of Christ (human and divine) and the Blessed Trinity and are used by the bishop to give solemn blessings.

LITURGICAL BOOKS

The Divine Liturgy and other liturgical services are at the heart and are the essence of Ukrainian Catholic spirituality. The exhibition features some very old liturgical books which were used throughout the centuries in the liturgical life of our Church.

The collection has books from the 16-19 centuries. Some contain the Liturgy of St. John Chrysostom and the Liturgy of St. Basil the Great, as well as the Liturgy of the Presanctified Gifts. Others are Gospel books which contain the daily and weekly readings of the Church. They are decorated with the icon of Christ and the four Evangelists. Epistle books are also featured.

Old Church Slavonic, an ancient form of Ukrainian, is used in the liturgical books that are featured in the exhibition. Modern Ukrainian has been used since the 1960's.

THE UKRAINIAN ARTS AND CRAFTS MUSEUM

The Museum is located adjacent to the Cathedral of Saints Peter and Paul at 35 Canning Street, North Melbourne.

The Museum's holdings encompass some 10,000 items, the majority of which - over 6,000 items - are works of Ukrainian folk art. The Museum's volunteer staff has completed the cataloguing, photographing and description of 3,000 exhibits. The collections of folk costumes and embroidery are especially rich. In addition to folk art, the Museum collects icons and antiquities, as well as contemporary works by Ukrainian artists, especially those living in Australia.

Father Chorkawyj has been the curator of the Museum and secretary of the Board since their inception. The Museum holds three or four exhibitions a year in Melbourne and, from time to time, in other Australian capital cities.

The Organising Committee is grateful for the advice and assistance of the Curator, Father

Zenon Chorkawyj, and members of the Museum's Board.

Very Rev. Olexander Kenez

The Organising Committee expresses its thanks for financial and other support to:

Tobin Brothers

**Dnister Ukrainian Credit
Co-operative Society Ltd**

Karpaty Credit Union

**Catholic Church
Insurances Limited**

McDonalds

Catholic Development Fund

Digital Valley

Veritas Consultants

Mr George and Mrs Lidia Koniuszko

Mr. Henrik and Mrs. Maria Jersic

Mr. Andrew and Mrs. Yarina Lachowicz

Mr. Stepan and Mrs. Halyna Korin

Mr. Roman and Mrs. Irena Kapko

Ukrainian Womens' Association in Victoria

Dr. Peter Bevz

The Organising Committee:

Fr. Zenon Chorkawyj, Natalia Moravski, Luba Bojczuk, Dr Linda Sydor Petkovic.

Installation of Exhibition:

Fr. Zenon Chorkawyj, Anna Moravski, Halya Kostiuk, Maria Lawriwsky.

Special thanks to:

Museum Committee, David Hurlston - VicHealth Access Gallery, National Gallery of Victoria, Fr. John Rogan, Frank Lejcak, Stefan Sapun, Wally Magalas, Sonya van de Camp-Moravski, Wolodymyr Pushkar.

The Ukrainian Catholic Eparchy acknowledges with gratitude the support of the Australian Catholic hierarchy and clergy and the use of St. Patrick's Cathedral and other Churches throughout Australia by our Ukrainian Catholic migrants over the last 50 years.